

www.karenebert.nl

Bron: AD/Utrechts Nieuwsblad.
1 april 2009.

BEELDHOUWEN Op twee plekken expositie van Utrechtse kunstenares - Karen Ebert nog steeds verliefd op het staal

THEA FIGEE
UTRECHT/BILTHOVEN

Dingen maken die onverwoestbaar zijn. Dat is wat Karen Ebert wil met beelden in staal en brons. Harde koude materialen, maar toch ontstaan poëtisch gedrapeerde balletjurken tot en met picknicktafels compleet met tafellaken, dienblad, kopjes en schoteltjes en bloemen op tafel. Er kan een stalen stoel aangeschoven worden die wiebelig en hoog zelfs een volwassene weer het gevoel geeft als een klein kind deze zitplaats te moeten beklimmen en veroveren.

Bijna altijd nodigen creaties van deze Utrechtse beeldhouwster uit er sprookjes bij te verzinnen en dat is gezien haar vooropleiding niet verbazingwekkend.

„Ik koos aanvankelijk ook voor de Academie voor Expressie door Woord en Gebaar. Dat flamboyante wat al die afgestudeerden daar uitstralen, dat zocht ik destijds als verlegen en introvert meisje. Maar drama vervluchtigt en ik wilde juist iets voor de eeuwigheid neerzetten, dus zocht ik verder.”

De volgende stap was de kunstacademie, waar ze in het derde jaar door haar docent werd aangemoedigd: 'jij bent een echte schilder en jij gaat bij mij afstuderen'. Toch zou de beeldhouwster in haar wakker worden. Het begon met allerlei applicaties van veertjes, glas en meer, die ze in haar schilderijen vastkleefde. Dat waren de eerste stappen op weg naar het ruimtelijk werken waar haar hart lag. Ze volgde een paar lessen lessen met staal en was meteen verkocht en overtuigd. Dat had ze al die tijd gezocht. Scheppen met vuur. Dat was het.

Ook al hijst ze zich daarvoor in een vuurwerende overall, staat ze onder een afzuiginstallatie aan een zwartgeblakerde werkbank met een enorme laskap op haar hoofd bijna onherkenbaar kunst te scheppen en staat haar werkruimte zwart van de lasrook, toch is Karen Ebert - inmiddels achttien jaar verder - nog steeds verliefd op staal. „Het is sterk, onverwoestbaar. Je kunt er zelfs mee gooien, al zie ik dat niet graag gebeuren natuurlijk. Ik ben altijd dol op het eindresultaat en trots dat het zo stevig is.”

Zesendertig 'trotsjes' staan in haar tentoonstelling in het RIVM het meest uitgebreid te verhalen van alles waar deze kunstenares het in haar kunst over wil hebben. „Alles in mijn kunst wordt op gang gebracht met verwondering. Het zijn de alledaagse dingen die je oppikt en uit hun context tilt omdat ze wat met je doen. Zeg maar drie rode auto's die achter elkaar geparkeerd staan of een oude jas die je maar niet weg wilt gooien omdat je het sneu voor die jas vindt.”

We zien het in 'gebroken schouderbandje', een balletjurkje. Het hangt aan de wand en verhaalt inderdaad van een gebroken schouderbandje. Gracieus en mooi van vorm, maar ook vervreemdend. Al wring je het in alle bochten. Het zal nooit opwaaien, licht kunnen zijn of de vormen volgen die het lichaam in beweging krijgt.

En ook het kleine vogeltje dat met opengesperde bek op een metershoge paal boven de mensheid zijn lied zingt is ondanks zijn titel 'Singing bird high' moedig en sneu. En een piepklein bronsje met titel 'Keep going' zet je aan het fantaseren. Is het zomaar een mens of de kunstenaar zelf, die op een enorm blok zit en de onzinnige poging onderneemt het blok tegelijkertijd op te willen tillen? De ondraaglijke lichtheid van het bestaan?

Karen Ebert - Beeldend kunstenaar en dramadocente

Leeftijd: 56.

Geboren in: Amsterdam, op haar negentiende naar Utrecht gekomen.

Burgerlijke staat: gehuwd, zoon Matthijs (23) en dochter Roanne (26).

Opleiding: in 1978 afgestudeerd als dramadocente aan de Academie voor Expressie door Woord en Gebaar en vervolgens aan de Hogeschool voor de Kunsten, waar ze in 1987 het einddiploma haalde. Sindsdien is ze op de eerste plaats beeldend kunstenaar en daarnaast dramadocente.

Aanleiding: expositie met titel 'Feeling' (t/m 1 mei en samen met Marloes Duyker) in het RIVM, Antonie van Leeuwenhoeklaan 9 in Bilthoven en expositie t/m 31 mei in het St. Antonius Ziekenhuis in Nieuwegein